

Full Oficial del Consell Municipal

No es retornen originals
ni s'accepta correspon-
dència sobre els mateixos.

Any II - Vilanova i La Geltrú, dimecres, 17 novembre 1937 - N.º 483

Sols es respon de la publicació
d'aquelles notes que se'ns tra-
metin abans de les 8 del vespre.

La U. R. S. S. en el seu XXe Aniversari

Es parla, s'ha parlat i es parlarà encara molt de l'obra constructiva desenrotllada al país dels Soviets d'ençà de la històrica revolució d'octubre del 1917. Aquest any, nosaltres, els amics del gran poble eslau i de tots els pobles que esdevenen lliures del jou del capitalisme, celebrem el seu XXe Aniversari de la millor manera que podem: expandint la seva Revolució i demostrant la tasca immensa que, en matèria econòmica, s'ha fet allí. El proletariat rus es mereix la més gran consideració i estima per part de tot el proletariat mundial, car les ensenyances que ens ha donat socialment, són factors esponerosos que ens han d'estimular una i mil vegades a realitzar una obra paral·lela a la d'ells.

Just és, però, que en totes les coses d'aquest món sorgeixi el pro i el contra. Totes les teories socials, tenen els seus apòstols i els seus detractors. Res més natural, doncs, que els soviets russos hagin passat llargues tongades en les quals una gran part del proletariat mundial no simpatitzés amb l'ideari posat en pràctica pels bolxevics. Nosaltres no volem parlar ací d'això. De moment, el que més interessa, és adherir-se plenament, sense cap mena de regateig, al XXe Aniversari de la Revolució Russa, car així demostrarem agraïment al poble germà que en les hores dures i doloroses en què vivim sap posar-se a l'altura de les circumstàncies i acompleix el deure sagrat d'ajudar-nos, que per dret propi li pertoca.

Ací a la nostra terra que tothora parlem de sacrificis en bé de la guerra i del nostre moviment d'emancipació nacional i social, no havem de menysprear les ensenyances que ens ofereix la U. R. S. S. en quant a l'obra de reconstrucció econòmica que ha realitzat, car si bé en tot i els seus avantatges i els seus defectes, no podem deixar de reconèixer que, si girem la vista al gran poble eslau i repasem les dures jornades de la seva Revolució i el penosos anys del pla quinquennal, veurem que tot el gran treball esmerçat per tal de defensar la causa del Socialisme, ha estat a base de grans sacrificis i de grans sofriments, mercès als quals avui la U. R. S. S. compta amb una gran indústria, amb una agricultura florent i amb uns centres culturals i d'ensenyament tècnic que són enveja de les nacions de tipus feixista.

L'anàlisi de l'obra econòmica portada a terme per la U. R. S. S. deu fer-se minuciosament, sense cap classe de sectarisme, perjudicial en tots els casos, i a través d'ell no hi ha dubte que hi trobarem un profitós estimul, que és un dels factors més descuidats per nosaltres, però que pot ésser també una de les causes de la nostra victòria.

L. ANTIJOC

Una de las últimas frases de Unamuno, agonizante, ha sido: «Estos hombres detestan la inteligencia más que ninguna otra cosa. Ellos son los ejecutores de una fuerza ciega y brutal.»

Anecdotalari literari

UNA PROFECIA DE TOLSTOI

Quan Tolstoi complí vuitanta anys, la seva casa de Iasnaia Poliana es veié envaïda de repòrters fotogràfics i àdhuc algun operador cinematogràfic. D'això fa més de vint i cinc anys. Tolstoi s'interessà molt per les màquines cinematogràfiques i no es cansà de fer preguntes als operadors. Després, confià al seu amic Kusminski:

— Ja veuràs com aquesta maneta capgirarà la nostra vida d'escriptors. Serà el símbol d'una gran ofensiva contra els vells mitjans, els vells recursos de la literatura. Dia vindrà que haurem d'adaptar-nos a aquestes dues coses: l'objectiu i la pantalla. Em sembla que es farà necessària una nova manera d'escriure. Es una revolució que no em preocupa, sinó que, al contrari, m'engresca. La rapidesa de les escenes i el canvi de situacions em semblen millor que la lentitud dels nostres llibres. El cinema ha descobert els secrets del moviment. I això és una cosa grandiosa. Quan jo escrivia «El cadàver vivent», em mossegava els llavis perquè no podia representar certs quadros i passar immediatament d'un episodi a altre.

I després d'una pausa, afegí:

— Estic pensant seriosament a escriure alguna cosa per al cinema. Ja tinc començat un argument, un terrible argument...

En efecte, en maig del 1909 Tolstoi escriví el canemàs d'un drama bastant violent, però la malaltia que l'havia de dur a la mort el privà de tirar endavant el seu projecte.

Fragments d'una lletra d'un Tinent de 21 anys al seu germà

Ha transcorregut un mes i el nostre company d'esquadra segueix sense rebre noves del seu germà, tot i haver-li escrit dues vegades a Siétamo, lloc on en principi l'havien destinat. Naturalment que dit sil silenci l'intranquil·litava, i més tenint en compte que ni els seus propis pares podien facilitar-li l'adreça, car la desconeixien. Solament li comunicaven que de Siétamo l'havien traslladat a una altra banda i en aquest interval res més n'havien sabut. Amb diferents etapes, a nosaltres també d'Alcanyic ens portaren al sector de Fuentes d'Ebro i la correspondència que ens dirigien es retrassava considerablement pels freqüents canvis de lloc verificats.

En veure el caràcter de lletra i el remitent, la seva expressió es transformà visiblement, denotant una emoció sublim.

Transcriu a continuació el remitent i alguns paràgrafs de la lletra consabuda :

«Remitente : Teniente X X.—Hospital de Sangre.—Reus (Tarragona).»

Com es pot veure, aquesta adreça foscosament havia d'impressionar al nostre company.

«Reus, 9-IX-37.—A X X.—Azaila (Ternel).—Destacamento Rodén. — Querido hermano : Por fin, y por mediación de la última carta tuya dirigida a los padres, he logrado tu dirección y me entero que sigues bien de salud de lo que mucho me alegro.»

Sabedor per tant del lloc on ens trobàvem, prosseguia :

«Presiento que ya en estos momentos habrás combatido o estarás combatiendo, pues yo pasé por ahí no hace mucho y conozco la situación.»

Pel que es refereix al remitent, deia :

«Quizá te extrañe mi dirección y seguidamente te contaré cómo ha sido todo eso. A primeros del pasado agosto, recientemente ascendido a Teniente en la Escuela Popular de Guerra, de Barcelona, por las órdenes recibidas pasé a incorporarme a la plaza de Siétamo. Desde aquí sucesivamente nos trasladamos a otros pueblos, aprovechando al propio tiempo instruir a los quintos — que eran del 31—, de los cuales puedo asegurarte con satisfacción me gané su estima, respeto y simpatías, pues todos éramos buenos camaradas y sabíamos cumplir. Cuando se inició la ofensiva en Aragón, paramos a Caspe, de allí a Azaila y luego al sector de Mediana. Combatí y aún creo estaré combatiendo mi Brigada; pero a mí me alcanzó un balín de granada de mortero en la pierna izquierda, sin que afortunadamente afectara hueso ninguno. En el mismo Hospital de Urgencia de Mediana me extrajeron dicho balín. Más tarde me evacuaron a Puebla de Híjar y ahora aquí me tienes hospitalizado en Reus desde hace diez días. La herida no tiene importancia, toda vez que por las tardes salgo ya — aunque con bastón y cojeando — a dar un paseo. La cicatrización es rápida, de forma que en breve tiempo ya no habrá señal del percance y temo no tendrás tiempo de contestarme para que yo pueda recibir tus tan ansiadas noticias, pues es probable que ya no esté aquí. De todas maneras no dejes de mandarme aunque sólo sea una tarjeta de campaña, a ver si me alcanza.»

L'assumpte delicat de posar en antecedents a la família i motiu pel qual es trobava en aquell Hospital, li deia al seu germà que s'havia expressat en els següents concisos termes :

«Escribí a casa diciéndoles que estaba destinado aquí y el instinto maternal pensó mal y sin titubeos la madre, acompañada de nuestra hermana y mi novia, vinieron a verme quedando contentas y tranquilas y a la vez tuve el gran placer de abrazarlas.»

Aconsella i infiltra ànims al seu germà gran, i explica tal com caigué ferit :

«Si has combatido no cabe que te diga nada; ya sabes lo que es y el cargo que hay que hacerse del asunto. Procura revestirte en todo momento del mejor estado de ánimo posible y sé fuerte, muy fuerte y sereno. Veremos si terminado esto

tenemos la fortuna de volver a estrecharnos en nuestros brazos. Yo te advierto que no he sufrido ni durante mi corta campaña ni cuando caí herido. Sólo padecí cuando me hicieron la extracción del balín a 10 cm. del orificio de entrada en dirección al pie. Ahora te contaré cómo sucedió mi baja : Estábamos estacionados, cuerpo en tierra, después del avance que habíamos llevado a cabo pocos momentos antes. Ellos — els «feixistes» — ocupaban a nuestro frente unas montañas altas donde se hicieron fuertes, intentando vanamente ametrallarnos y haciendo disparos de mortero. Cerca del lugar donde nosotros nos encontramos, había un tanque que a mí parecer fué descubierto por el enemigo y a él iban dirigidas las granadas. De pronto, en la pierna ahora lesionada, tras la explosión de una de las granadas, sentí como una pedrada. Los leguis los llevaba puestos. Me quedé tan tranquilo en mi sección esperando órdenes. No tardaron éstas en llegar en el sentido de atacar nuevamente. Al intentar levantarme siento un dolor en la pierna que impide todo movimiento forzado y me retiene en el suelo.

Un compañero me pregunta qué me ocurre. Me mira por dentro del legui y ve un poco de sangre. Saca bota y legui y ordena que me lleven con la camilla al primer puesto de cura. Yo todavía estaba convencido de que el accidente había acaecido por efecto de un golpe de piedra, máxime teniendo en cuenta de que en el referido legui no había ningún agujero a pesar de la herida en centro de la pierna. Tú te preguntarás seguramente cómo fué posible tal herida con la polaina puesta y sin que dejara huella la metralla. Verdaderamente fué algo casual y sólo se comprende si te digo que aquellos leguis me venían grandes y dejaban, por tanto, un boquete por el cual, estando echado en tierra, la metralla penetró de arriba a abajo. Llegamos al primer puesto de cura, me examinaron y me dicen que es metralla y es preciso extraerla. Cortaron en la parte donde se encontraba el balín y lo sacaron. Te juro que sólo he padecido durante aquellos cinco minutos en que practicaron la operación. En casa guardan la primera reliquia de esta guerra. Total, nada; herida de suerte a esto le llaman.»

A continuació tracta de qüestions d'indole particular o familiar que no són del cas exposar ací, i s'acomiada del seu germà desitjant-li molta salut i sort, enviant-li al mateix temps moltes abraçades.

Després de la lectura d'aquesta lletra, veiem com el nostre company es treia el mocador de la butxaca i arrencava amb un plor viu, no exempt, però, d'una barreja d'orgull i alegria, i es disposava, sense dilació, a escriure al seu germà petit, ja més gran que ell. Davant l'evidència, no tenia més remei que, com un subordinat, acatar les seves ordres.

Emilià BERNUS

Avisos i notícies

CONSELL MUNICIPAL

DE VILANOVA I LA GELTRÚ

Suspena per decret del Ministeri de Defensa Nacional de data 13 de l'actual, la incorporació

dels minyons del reemplaçament del 1939 als Centres de Mobilització i ordenant que s'efectuï als Centres d'Instrucció corresponents, per aquest avís s'interessa a tots els afectats, es presentin amb tota urgència al camp d'esports d'aquesta vila per tal de rebre la instrucció pre militar, devent-se advertir que l'obligació esmentada comprèn també els allistats a Marineria i els que treballen en indústries de guerra.

Ensems, deuen presentar-se tots els que encara no ho hagin efectuat del reemplaçament del 1940, o siguin els individus que abans del 31 de desembre proper han complert o compliran els 18 anys d'edat.

Als que deixin de fer-ho se'ls hi aplicaran les sancions legals.

Vilanova i La Geltrú, 17 novembre del 1937.
L'Alcalde-President, Joan Recasens.

GENERALITAT DE CATALUNYA

Recaptació de Contribucions i Impostos

Edicte

Hom fa públic que la cobrança voluntària de les contribucions del quart trimestre de 1937 corresponent als conceptes d'Urbana i Industrial s'efectuarà des d'avui fins el dia 10 de desembre pròxim a les oficines d'aquesta Recaptació, Plaça de Catalunya, 2, hores de 9 a 13; transcorregut el termini esmentat, els rebuts no satisfets incorreran en els recàrrecs d'obligament que preveu l'Estatut de Recaptació vigent.

Als contribuents per Rústica no se'ls cobrarà encara l'import del segon, tercer i quart trimestres d'enguany per no estar enllestida la classificació de quotes; podran però, fer efectius l'Impost contra les Plagues del Camp i la Cambra Oficial Agrícola.

Es recorda a tots els posseïdors d'aparells radio-receptors que fins el dia 30 del corrent podran fer efectives les quotes corresponents als mesos de juliol a desembre de la TAXA SOBRE RADIO DIFUSSIO.

Als contribuents subjectes a l'Impost sobre la Xifra de Negocis se'ls notifica que per Ordre de la Conselleria de Finances del 10 del corrent es disposa que totes les declaracions de l'Impost esmentat que no siguin fetes efectives dintre els 15 dies següents del mes de llur referència, estaran subjectes a un recàrrec del 5 per 100 en concepte d'interessos de demora.

Vilanova i La Geltrú, 15 novembre del 1937.
— El Recaptador, J. Torras.

VILANOVINS!!

«Ajut Català» necessita la vostra col·laboració en la Diada d'Homenatge als fills del combatent i hospitalitzats.

Feu el vostre donatiu a la secretaria del Centre Democràtic Federalista d'Esquerra Republicana de Catalunya, tots els dies fainers, de 6 a 7 del vespre.

Pel Grup Femení, La Delegada.